

SEMBRA

Circular n.º 46

30 Setembre de 1953

Ajuntament de
Mollet del Vallès

Arxíu Històric
Municipal

On jauen aquelles tradicions?

Rodolem apressadament cap a la tardor de l'any i això ens fa recordar moltes coses i ens fa reflexionar seriosament, que, també nosaltres ens esquitllem, vertiginosament, cap al final, o sigui a la tardor de la nostra vida:

Les vanitats i apariències del món lliguen el nostre cor amb la terra; l'home com que és de terra, sempre terreja. Les penes i tribulacions ens omplen d'amargura; res de la terra ens pot aconsolar.

Es natural, doncs, que lo que el món no pot donar-nos —encara que hipòcritament ens ho prometi— ho busquem en un altre món més elevat.

El malalt —desenganyat del metge— busca el seu remei en lo que està fora de les forces dels homes, i invoca la força sobrenatural del miracle. Es cosa molt raonable que així ho faci.

Els nostres avantpassats que tenien un sentit més clar de lo que eren els homes i sobretot posseïen una fe més pregonada en la divina Providència no tenien mandra de dirigir la seva oració a Aquell que tot ho pot i aconseguen moltes gràcies, favors i victòries que nosaltres no obtenim per manca d'aquesta confiança. El seu gran recurs en totes les calamitats, penes i tribulacions el tenien en aquella devoció ancestral que mai deixaven, o sigui, el res del Sant Rosari.

No hi havia família pobre ni rica que a casa seva no hi penjés aquella bella corona del Rosari i adés el matí, quan sojornaven, adés al vespre, retornant del treball, el cap de família començava a desgranar devotament aquell enfilall d'ave-maries que tothom seguia atenta i devotament.

On son aquells temps tan joisos? On és aquella fe patriarcal? On son aquells caps de família? On jauen aquelles tradicions? On busquem la solució dels problemes?

Avui, com ahir, com sempre, no ens trenquem la closca si volem que les coses vagin ben encaminades hem d'acudir a l'oració i aquesta, la preferida, ha d'ésser la del St. Rosari. Lourdes i Fàtima així ens ho recorden.

Som en el mes del rosari. Estem a la cantonada més històrica de la història de la humanitat. On hem de buscar la pau i la quietud? On hem d'acudir sinó a la que pot ajudar-nos i ens ha dit que ens ajudaria? Senzillament a Maria.

Tornem, doncs, a agafar els rosaris i cada dia desgranem, devotament, en família —sense respectes humans— el sant rosari i atraurem les gràcies i benediccions del cel.

Deixem que riguin els nostres veïns, nosaltres pensem allò que diu l'adagi: «Qui riu al principi no riu al final», que no és més que lo que canta aquella estrofa rosariana de Verdager:

Corona de roses
que a la Verge fem,
corona de roses
que'n el cel tindrem.

MN. JOSEP ESTEVADEORDAL, PVRE.

D'altres temps

Després de tant temps de no ploure'l dia 14 del corrent feren tres ruixats forts amb trons y llampechs: un a las 3, altre a las 8 y l'altre a las 15. Obtinguerem una sahó d'uns tres quarts de pam que afavorí als mongetars, blatdemoros, rahims y's poden llaurar los secàs. Perque no caygués pedra ab la tempesta de las 15 a Santa Perpetua de Moguda y aqui Mollet 's feren

tirs ab canons y s'aviaren cohets. (23 - IX - 1911)

Aquest fragment el reproduïrem l'any 1950 i avui ho tornem a fer per la coincidència de dates. El 15 de Setembre d'enguany prop de les 4 de la matinada es desencadenà una fortíssima tronada, llampegada i seguidament ruixat que es repetí a les 7 del matí; fou de lo mes fort que es recorda des de fa varis anys, per lo que ens ha semblat oportú deixar constància a SEMBRA.

Vida litúrgica

CATECISME PARROQUIAL

Hem distribuït els premis —segons les assistències— als infants que varen concòrrer durant el curs passat en el nostre catecisme.

El dia 27 de setembre els pares i els infants varen poguer comprovar que l'assiduitat i constància, endemés, d'enriquir-los d'uns coneixements religiosos necessaris a tota persona catòlica, responia a un premi que el mateix infant havia anat adquirint durant l'any.

L'infant que en lloc d'anar al catecisme va al cine, gasta i, a l'ensem, queda en la seva retina i en el seu cor una formació i una visió que el prepara molt malament pel seu pervindre. En canvi, l'infant que s'adoctrina religiosament es respectuós, obediència i es forma per un demà falaguer, endemés, que no gasta i guanya un premi que està proporcionat al seu esforç i constància.

Vosaltres, pares —per més orbes que sigueu— no podeu deixar de reconèixer que el fruit és molt diferent, i que a tots us agrada que el vostre fill o filla siguin ben educats i tinguin una bona formació.

No crec, doncs, que deixeu que els vostres fills us malgastin els diners inútilment i, encara direm més, perjudicialment, quan teniu a les mans una veritable escola de formació que és l'ensenyança de la doctrina cristiana tots els diumenges a dos quarts de 4 de la tarda, a l'Església Parroquial.

Ni un sol infant ha de deixar aquest aliment espiritual.

Ni un sol pare ha de permetre que el seu fill o filla deixin d'alimentar-se de tan sana doctrina.

Noticiari

Fulles volanderes. Ja haureu llegit unes fulles, en les que s'anunciaven les conferències de formació que per totes les edats i sexes es donaran, enguany, començant aquest mes d'octubre, en el Centre Parroquial.

La consigna és: assistir-hi i procurar que hi assisteixin.

La nostra Escolania. Aquest curs ha tornat a començar floreixent. Han ingressat nous infants i algun ha marxat a fer els seus estudis a fora. En Calduch i en Ribes han anat al Col·legi del Col·lell, esperant, però les vacances per tornar a vestir la sotana i el sobrepetit. No cal dir que els hi desitgem bona sort, fins a la tornada. I als nous escolanets també els diem un «Déu vos guard» i bona estada

Les Festes Majors

En aquests temps de tardor, son pocs ja els pobles que tenen de celebrar encara la seva Festa Major.

Cap altre temps com l'estiu, malgrat la calor, es presta tant per a la celebració de les mateixes.

La comarca del Vallès es una de les comarques catalanes que celebra les seves diades amb més nombre i entusiasme.

Cada ciutat, vila i poble, entre els mesos de Juny a Setembre té el seu dia senyalat.

Temps passats ere tot el poble que amb la deguda anticipació preparava i organitzava els festeigs a celebrar. Representants de l'Ajuntament local presidien les comissions i el dia senyalat les festes es celebraven amb la col·laboració i entusiasme de tots els veïns.

Poc a poc ha anat canviant aquesta costum i avui ja els pobles sembla que els plau més que els donguin la feina feta i per tant la preparació i organització ha anat a parar a mans de societats i empreses que més que festes tradicionals i populars han transformat les festes majors en espectacles que, si guin quins siguin, rendeixin comercialment.

Creiem necessària l'intervenció directa dels Ajuntaments, ja que ningú més que ells ostenta amb més dret el títol de «representants del poble». Enguany en una població veïna, per l'autoritat municipal es nomenà una Comissió de festeigs, amb l'encàrrec de procurar donar a la festa tot l'ambient tradicional i popular possible. I l'èxit conseguit feu que ja els plans per l'any vinent siguessin esboçats amb entusiasme.

I de fa pocs anys, Barcelona, que temps ha no havia honrat degudament a la seva Excelsa Patrona, la Mare de Déu de la Mercè, ha tornat a honrar-la amb diferents festes.

I el programa de les festes d'aquest any, sembla al·lègria un programa de festes d'una vila o poble de Catalunya. Dies i hores senyalen les festes organitzades, oficis solemnes, processons, carrers adornats, festivals infantils, actes culturals, sardanes, representacions teatrals, folklore, etc.

I així la ciutat comtal que quan convé sap situar-se a primer lloc de l'organització mundial amb la celebració d'un Congrés Eucarístic i altres actes d'importància, avui ens ofereix a tots els catalans l'exemple de què és una ciutat que viu i pensa, sens orgull de superioritat, com totes les poblacions de les seves comarques i que treballa per a fer ressorgir d'entre les cendres del passat, de l'oblit, les belles tradicions de la nostra terra.

Diu l'adagi «Dels vells, el consell» i ningú més que els nostres avantpassats poden guiar-nos per a aconseguir, encara que sols sigui per aquests quatre dies una veritable i cristiana unió.

No som contraris del modernisme en totes les seves formes. Algunes d'elles les acceptem i admirem, altres les rebutgem obertament. Però entre unes i altres trobem a faltar aquella Fe, aquella Pau i aquella Unió que amb tant d'amor havien disfrutat els nostres avis.

M.

Noticiari local

El «Tururut» i Mollet. —En el setmanari humorístic «Tururut» del 12 de setembre i en la secció de «Los corresponsales llaman por teléfono» es presentà el de Mollet amb uns comentaris humorístics d'actualitat. Sabem que la cosa continuarà de lo que ens alegrem. Tot sigui per bé de la nostra vila.

Del homenatge a Bou. —La cosa va endavant. El nostre crit d'atenció no sabem hagi estat captat doncs ningú ens ha sol·lucionat el dilema que plantejavem. Els programes ja es fan i el pressupost de despeses girarà entorn a 8.000 ptes. Son moltes pessetes per Mollet sens haver-se aclarat si son bé o mal empleades.

Impost sobre retirada d'escombraries. —El Municipi ha passat a cobrar el primer semestre d'aquest nou impost. Sobre el seu origen hem preguntat al company de redacció Suñé, Conseller de la Comissió d'Hisenda del Municipi, qui ens aclareix que si bé en realitat es un nou impost no es una nova apretada als vilatans ja que ve a suplir el de vigilància nocturna que a indicació de la Secció Provincial d'Hisenda, ha estat suprimit. Així que queden les coses com abans. Teniem serenos i escombriaire pagant només sereno; des d'ara tindrem els mateixos serveis pagant únicament escombriaire. L'únic que tal volta podrà ressentir-se'n serà aquell darrer doncs molts es diran, si ja ho paguem perquè donar-li encara propina.

Festival gimnàstic. —El matí del 20 al camp d'esports del C. de F. Mollet tingué lloc un grandió festival gimnàstic amb quina organització la secció gimnàstica del Club Recreatiu s'apuntà un èxit. Llàstima que deixés d'actuar l'olímpic Blume, més llàstima encara quan es un fet que es repeteix massa sovint l'anunciar figures que després no actúen (recordem el fútbol de Festa Major). Estem convençuts que la falla no es dels organitzadors però, repetim, es una veritable llàstima.

De fútbol. —Ha donat començ la temporada i el primer partit jugat en terreny local fou una clara i magnífica victòria sobre el Tàrraga. Els programes distribuïts amb tal motiu incloïen 4 dels acords, presos per la junta general ordinària, per quin motiu deixem de comentar-los no obstant discrepar en quant a la forma dels dos primers.

De basquet. —En principi s'anunciava l'iniciació de temporada jugant en terreny local el 4 d'octubre. Sembla lo més probable, però, no s'ha confirmat per lo que així mateix ho transmetem. Aquest any els jugadors «de fora» seran tres, lo que ha començat a intranquil·litzar a un sector d'aficionats. Mentre figurin al club en les mateixes condicions dels locals i si guin necessaris no hi ha res que dir, però..., aquells aficionats tenen un però!

Retalls d'ací i d'allà

Una persona supersticiosa, escrigué a la secció de «Consultes» d'una important revista, demanant aclaració al somni tingut:

«Aquesta nit he somniat que els ratolins rosegaven les meves sabates. Què vol dir això?»

Heus ací la contesta:

«El que els ratolins hagin rosegat les seves sabates no vol dir res; però si les sabates haguessin rosegat els ratolins, això ja significaria quelcom».

El veritable nom de Leonardo de Vinci era: Leonardo di Ser Piero d'Antonio di Ser Piero di Ser Guido da Vinci.

Liszt, el famós compositor hongarès, no sabia parlar l'hongarès.

Ell. —No trobo el paraigua enlloc.

Ella. —Ah!... El vaig deixar a Carles. Plovia molt quan va marxar ahir.

Ell. —Segurament no el veurem més...

Ella. —Per Déu, no siguis tan mal pensat!

Ell. —No, no... Però figura't que aquest paraigua me l'havia deixat ell fa dos mesos...

BUSCA

ACORDS MUNICIPALS

Seguint la tasca empresa d'engrandiment i millora de SEMBRA iniciem avui aquesta nova secció, demanada per molts socis, on recollirem un extracte dels principals acords del Ple Municipal i Comissió Permanent. Els del mes de setembre han estat els següents:

Sessió del dia 2. «Conceder los trabajos de albañilería de reparación de las Escuelas Nacionales al contratista D. José Miralles por un total importe de 10.267'80 ptas.»

Sessió del dia 16. «Conceder una Copa a la «Peña Motorista 10 por hora» para ser destinada como trofeo en la II Vuelta Motorista al Vallés.»

«Adjudicar a D. José Miralles la apertura, relleno y apisonado de zanja en la calle Berenguer III, destinada a renovación de la tubería de agua potable, por 6.438'60 ptas.»

«Notificar a la Compañía de Tranvías el importe de los desperfectos causados por uno de sus autobuses en una moladura de la acera de la Calle España para su abono.»

Sessió del dia 23. «Dada cuenta del proyecto de urbanización de los alrededores de la Iglesia Parroquial de la Barriada de Callechs, redactado por el Arquitecto municipal, se aprueba procediendo a la ejecución de las obras. Por ser urgente y extraordinaria se impone la prestación personal y de transportes.»

Sessió del Ple Municipal del 4 de Setembre. «Aprobar la modificación de Ordenanzas fiscales y sus tarifas en los capítulos referentes: Suministro de agua potable, sello municipal, tasa de Cementerio, ocupación de suelo, suelo y subsuelo. Aprobar la creación de dos nuevas fachadas sin enlucir y anuncios en columnas.»

Vida del Centre

Naixement. La llar Mendoza-Soriano s'ha vist alegrada per la vinguda al món d'un joliu vailet. Felicitem als venturosos pares, socis del Centre.

Matrimonis. Al distribuir-se aquest exemplar de SEMBRA, hauran tingut lloc el dels socis Maria Teresa Bonvilà i Joan Rocabayera, els dos en altres temps de l'elenc dramàtic, i el de la sòcia Dolors Estrada amb el jove Martí Gay. A tots l'enhorabona.

Teatre. Com a començ de temporada no podia faltar l'obra destinada als socis consistent enguany en una divertidíssima comèdia castellana titulada «¡Qué solo me dejas!» que assolí un èxit grandios. Els socis que tingueren l'oportunitat de presenciar la representació son els millors testimonis de la comicitat de l'obra i de l'acert que tingueren en la seva elecció.

El diumenge dia 27, s'haurà inaugurat públicament la temporada amb l'estrena a la nostra vila de «Duda». Es una obra extraordinària, de lo millor del teatre modern, prova de lo qual es haver estat portada al Cinema amb el mateix títol i un èxit grandios. Estem segurs que la interpretació que hi donarà l'elenc del Centre, que a l'escriure aquestes notes està donant fi als assaigs, serà de les que es recorden durant temps.

Per molt aviat es prepara la divertida «gatada» de Pitarra, «El Castell dels tres dragons».

Deport. El passat dia 20 es celebrà la primera jornada del Campionat Diocesà de primera categoria acudint al nostre terreny de joc, el Collblanc. El partit de segons fou guanyat clarament per els nostres. En el de primers i aproximadament a la meitat del segon temps (el primer acabà 16-17 a favor dels nostres) quan el marcador senyalava 23-18 a favor de l'equip del Centre, havent marcat del Campo, Jordà (dues personals) i Casas, l'anotador cridà l'atenció de l'àrbitre dient que el veritable resultat era 19-20 favorable als forasters. L'aldarull que s'organitzà fou grosset, més, quan les actes dels delegats estaven d'acord amb el marcador, l'àrbitre recordava que el Mollet n'havia fet més i el públic tot estava plenament convençut de la ventatge local. Es continuà el partit en una acta nova però amb el resultat fals de 19-20. Gràcies que els nostres jugadors envalentonats

II EXPOSICION LOCAL-ANUAL DE ARTES PLASTICAS

Al convocar la Comisión de Arte de la «II Exposición Local-Anual de Artes Plásticas de Mollet del Vallés», a todos los artistas residentes en esta localidad, a la Exposición que se celebrará, D. m., el día 12 de Octubre del presente año, lo hace animada por el entusiasmo proporcionado por el éxito sin límites obtenido en la del año anterior.

En la I Exposición Local-Anual de Artes Plásticas, se evidenció de una manera franca y plena, la cantidad y calidad de nuestros artistas activos, fecundando al propio tiempo con la labor realizada, una simiente propicia a desarrollarse en el ambiente que estas Exposiciones Anuales crean, animándonos con ello a pensar en un desarrollo artístico, que tienda a un muy próximo y floreciente futuro cultural de nuestra Villa.

Al citar a los artistas activos, no podemos dejar de hacer lo mismo con los pasivos, formados en una base espiritual que aprecia y conceptúa lo artísticamente valorado y que se manifestó en una cantidad insospechada que afluyó a la primera exposición para rendir ferviente tributo a la labor presentada como primicias de nuestros superiores anhelos.

No dudamos pues, por cuanto queda dicho, que el éxito que pretendemos buscar será tan grande como la bondad del fin propuesto, sobrepasando, si cabe, al del pasado año, ya en calidad artística, como en organización y presentación.

JOSÉ M.ª PARERA BENACH

varen creixer fent girar el partit clarament a favor dels nostres colors.

Per aquesta temporada i de moment figuren els següents jugadors: Casas, del Campo, J. Isern, R. Isern, Muntant, Jordà, Segura, A. Viñas i E. Viñas

El diumenge dia 27, s'haurà jugat al camp del Palau de Cultura i el 4 d'octubre es jugarà en terreny local contra el Canet en partit sobre el paper molt igualat.